

Γέροντας Φώτιος ο Κερασιώτης (2ο μέρος)

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Ευάγγελος Θεοδώρου, Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Αθηνών - Πρ. Πρύτανης](#)

Τα ξημερώματα της Μ. Τρίτης (30ής Απριλίου 2013 και ώραν 03. 45), μόλις ο πατήρ Φώτιος παρέδωσε την ψυχή του στον Νυμφίο της Χριστό, αμέσως με αστραπιαία ταχύτητα σε πολλές γωνιές της Ελλάδας, και ιδίως στις περιοχές της Φθιώτιδας και του Αγίου Όρους, πήραν φωτιές τα τηλέφωνα πολλών πνευματικών του τέκνων μεταδίδοντας η δεχόμενα την είδηση για το θάνατό του και για το ότι η κηδεία του θα γινόταν το απόγευμα της ίδιας ημέρας στην Κερασιά του Αγίου Όρους.

Στην κλινική «Υγεία», με μεγάλη ταχύτητα έγιναν οι αναγκαίες γραφειοκρατικές διαδικασίες για την έξοδο εξ αυτής του νεκρού και περί την 5η πρωινή ώρα ξεκίνησε η νεκροφόρος μεταφέροντας σε απλό φέρετρο τη σεπτή σορό του. Η όχι πολύ συνηθισμένη εξόδια - αληθινά λιτανευτική - πομπή κατευθυνόταν προς το κελλί του Αγίου Δημητρίου στην Κερασιά, όπου, σύμφωνα με την ζωνηρή επιθυμία του - θα γινόταν η τελεσιουργία της νεκρώσιμης ακολουθίας και του ενταφιασμού του. Τη νεκροφόρα συνόδευαν πολλά αυτοκίνητα Ι.Χ., που μετέφεραν πάνω από 30 άτομα. Ανάμεσα σ' αυτά ήταν ο αδελφός του πατρός Φωτίου κ. Σωτήρης Σκάνδαλος, όπως και ανήψια του γέροντα. Στη συνοδεία αυτή ήταν και το αυτοκίνητο Ι.Χ. που μετέφερε την οσιολογωτάτη Ηγουμένη της Ι. Μονής Δαμάστας Ιωάννα, την οδηγούσα σύζυγο του αιμνήστου Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Καλλιόπη Σκουτέρη, την αδελφή του ιδίου καθηγητού, Συμβολαιογράφο, κ. Άννα Σκουτέρη - Αργυριάδη, και τη νοσοκόμα, κ. Κλάρα, που νοσήλευε τον γέροντα.

Η γερόντισσα Ιωάννα και η κ. Άννα ήταν κατάκοπες και σχεδόν εξαντλημένες, διότι αγρυπνώντας τα τελευταία εικοσιτετράωρα στην Κλινική, φρόντιζαν ποικιλοτρόπως τον ετοιμοθάνατο π. Φώτιο. Μαζί με τους άνδρες ήταν και ο σύζυγος της κυρίας Άννας, ο Οικονομολόγος κ. Χαράλαμπος Αργυριάδης. Όλοι και όλες τους ένοιωθαν σαν τις μυροφόρες γυναίκες και τους μυροφόρους άνδρες της Καινής Διαθήκης, που με συγκίνηση και ευλάβεια είχαν συνοδεύσει τον Κύριο στον τάφο Του.

Όταν η νεκροφόρα και οι δεκάδες των συνοδών άφησαν πίσω τους τις Θερμοπύλες, έκαμαν μια ανηφορική λοξοδρόμηση προς το βουνό Καλλίδρομος και διασχίζοντας τα μυρωμένα δάση της βουνοπλαγιάς στάθμευσαν σε υψόμετρο 750 μέτρων στην Ι. Μονή Δαμάστας. Εκεί, ένεκα της είδησης ότι επίκειται η ήλθε το τέλος του γέροντα π. Φωτίου, ήδη από τη νύχτα είχαν έλθει και ακόμη έρχονταν από τις γύρω περιοχές της Φθιώτιδας, μερικές δεκάδες πνευματικών τέκνων του π. Φωτίου για να προσκυνήσουν το αναμενόμενο σεπτό σκήνωμα και να λάβουν την ευλογία του. Στην Ι. Μονή είχε επίσης αφιχθεί και ανέμενε ο Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, ο οποίος πάντοτε με εκτίμηση και σεβασμό στήριζε τον γέροντα στο πολύτιμο πνευματικό έργο του.

Περί την 7η πρωινή ώρα έφθασε εκεί η ευλαβής πομπή και τότε αμέσως, χωρίς καθυστέρηση, ο Σεβ. Άγιος Φθιώτιδος τέλεσε Τρισάγιο και με συγκίνηση σε σύντομη ομιλία του εξήρε την προσωπικότητα του εκλιπόντος.

Μερικοί από τους συνοδεύοντες άνδρες δεν ήλθαν στην Ι. Μονή, αλλά συνέχισαν για να φθάσουν έγκαιρα στο Άγιο Όρος και για να φροντίσουν μαζί με αγιορείτες την παραλαβή της σεπτής σορού και την επίπονη μεταφορά της στην ορεινή Κερασιά.

Μετά την τέλεση του Τρισαγίου στην Ι. Μονή Δαμάστας, η νεκροφόρα και είκοσι περίπου από τους συνοδούς, με προσωπικές τους θυσίες, ξεκίνησαν για την Ουρανούπολη. Από εκεί με τρία ταχύπλοα μικρά πλοία έφθασαν στον αρσανά της Κερασιάς «Κλέφτικο», όπου τους υποδέχθηκαν μερικοί αναμένοντες αγιορείτες. Τότε, το απλούστατο φέρετρο του γέροντα δέθηκε καλά και προσεκτικά πάνω σ' ένα μουλάρι και άρχισε η πορεία προς την Κερασιά. Μερικοί χρησιμοποίησαν άλλα μουλάρια και άλλοι την πεζοπορία. Σιγοψάλλοντας εξόδιους ύμνους ακολούθησαν ένα κακοτράχαλο ανηφορικό μονοπάτι, μέσα στο οποίο δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί τροχοφόρο όχημα.

Όλοι τους ήταν εντυπωσιασμένοι από το γεγονός ότι δεν ήταν βαθιά λυπημένοι η πολύ κουρασμένοι. Μέσα στην ψυχή τους ένοιωθαν τη δεσπόζουσα μέσα στα ορθόδοξα πνευματικά πλαίσια πατερική «Χαρμολύπη». Ήταν λυπημένοι, διότι χωρίζονταν από τον πνευματικό τους πατέρα, αλλά συγχρόνως μυστικά ένοιωθαν γλυκιά παρηγοριά και πνευματική αγαλλίαση έχοντας τη συνείδηση ότι ο γέροντάς τους εισήλθε σε τόπο χλοερό και αναψύξεως, από όπου πάντοτε θα τους ευλογεί και θα ενδιαφέρεται γι' αυτούς με τις μεσιτείες προς τον Οικτίρμονα Θεό. Σε όλους επίσης έκαμε εντύπωση ότι το μουλάρι που μετέφερε το φέρετρο του π. Φωτίου, ενώ φαινόταν κουρασμένο και ήταν ένα από τα τελευταία στην πομπή, έφθασε πρώτο στην Κερασιά. Θα νόμιζε κανείς ότι το κέντριζε ο πατήρ Φώτιος,

για να φθάσει όσο το δυνατό ενωρίτερα στον τόπο της αναπαύσεώς του.

Τα της κηδείας είχαν προετοιμάσει με στοργή δύο από τα εξάίρετα πνευματικά παιδιά αρχικά του γέροντα Πορφυρίου και στην συνέχεια του γέροντα Φωτίου. Ήταν ο ιερομόναχος π. Ιωαννίκιος (από τα Καυσοκαλύβια) και ο μοναχός π. Νικήτας (από το κελλί της Κερασιάς).

Η νεκρώσιμη ακολουθία, που άρχισε περί την 5η απογευματινή ώρα, έγινε στο ναΐσκο του κελλιού του Αγίου Δημητρίου από οκτώ ιερομονάχους, που είχαν επικεφαλής τον Πανοσιολογιώτατο Ηγούμενο της Ι. Μονής Μεγίστης Λαύρας π. Πρόδρομο. Ήταν πολύ κατανυκτική και έφθασε στο τέλος περί την 6½ μ.μ., λίγο πριν από το ηλιοβασίλεμα. Ο ενταφιασμός έγινε στον αυλόγυρο του κελλιού. Η σορός, χωρίς φέρετρο, τοποθήθηκε μέσα σ' ένα τάφο, που επί δεκαετίες, σκεπασμένος με αγριόχορτο, έμενε αχρησιμοποίητος.

Στην κηδεία παρέστησαν περίπου 70 άτομα, ανάμεσα στα οποία ήταν αρκετοί ιερομόναχοι, μοναχοί και ασκητές, που είχαν έλθει από σκήτες, κελλιά, καλύβες και ησυχαστήρια από τα Καυσοκαλύβια, την Αγία Άννα, τα Κατουνάκια, τα Καρούλια. Όλοι και ιδίως οι ελθόντες από την Αθήνα και τη Φθιώτιδα, παρά την αϋπνία της προηγούμενης νύχτας και παρά τη μεγάλη κόπωση της ημέρας, ένοιωθαν ευχάριστα και ξελαφρωμένα, διότι ο Θεός βοήθησε να προλάβουν και να γίνουν όλα μέσα στην ίδια ημέρα. Η καλή τους διάθεση ενισχύθηκε από το βίωμα ότι είχαν την ευλογία του μακαριστού γέροντα π. Φωτίου, αλλά και από την ωραία και ζωογόνο ατμόσφαιρα του ανοιξιάτικου δειλινού στην Κερασιά.

Τα αοράτως περιϊστάμενα πνεύματα του γέροντα Χατζηγιώργη, των υποτακτικών του και όλων των αγίων ασκητών που ασκήτευσαν στην περιοχή ανάμεσα στα Καυσοκαλύβια και στην Κερασιά· η δροσερή αύρα που ερχόταν από το κάπως μακρινό Αιγαίο πέλαγος· το θρόϊσμα των φύλλων των δένδρων· τα έλατα, οι καστανιές, οι βελανιδιές, οξυές και τα πουρνάρια· τα λεπτά αρώματα των θάμνων και των αγριολούλουδων· τα φτερουγίσματα, κελαδήματα και τιτιβίσματα των αηδονιών, των σπουργιτιών και των άλλων πουλιών· το σιγαλό μουρμούρισμα των πηγών, που φέρνουν νερό από τον Άθωνα· όλα μέσα στο φυσικό περιβάλλον σε μια αξιοθαύμαστη αλληλεξάρτηση και ενότητα εκείνη την ώρα δοξολογούσαν και χαιρέτιζαν τον Δημιουργό και την επιστροφή του γέροντα π. Φωτίου στον τόπο των πόθων και οραματισμών του.

<http://bit.ly/174g33u>